

Дѣрзость на е́динъ чужехлѣвецъ
(фагѳтъ).

Оный часъ е́динъ чужехлѣвецъ (прихлѣбатель) былъ дойшелъ тамо, и стоалъ близъ до царя, и правилъ оше да са смѣатъ, и назовавълса а́стеливъ, понѣже былъ дебѣлъ, но малъкъ на видъ, и дебѣлоглавъ (а́бращъ) рѣкълъ на Царя: да живѣе Царството ти, направими е́дно добрѣ да са разговѣрѣ малко съ тѣмъ селачанинъ, защото ѿскъмъ да го ѿстрѣвѣ отъ тѣка. Рѣкълъ мѣ Царю: направѣ о́нова, што ти съ а́ресѣвъ, о́ваче глѣдай да не пострадѣшъ като нѣкой си на ѿме Бенвенѣтъ, който о́тишълъ да брѣсне, и о́бръснълса. Нѣ, нѣ, о́твѣщалъ фагѳтъ, сир: а́стеливъю: азъ мѣ са небоа. И о́бвѣрнълса къмъ Бертѣлда съ развратѣно лице и рѣкълъ мѣ:

Ф. Шѣ дѣмъшъ, о́ нощнаа врана (*), паднала о́тгнѣздѣто?

Б. Съ когѣ хоратѣвълшъ ты, къковицо о́щавина?

Ф. Кѣлко часовѣ ѿмъ о́тъ сотворѣнѣето на мѣсцѣтъ,

(*) Нощна врана са зовѣ, прилипѣтъ.